Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător Dragoș Crigan

Dosarul nr. 2rc - 143/25
(2-21131216-02-2rc-10072025)

D E C I Z I E

29 septembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele completului Ana Panov
Judecători Elena Bolocan și Svetlana Vîșcu

examinând fără participarea părților, recursul declarat de avocatul Colenco Aureliu și avocatul Calaida Denis în interesele S.R.L. „Ergolemn",

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de „Ergolemn" S.R.L. împotriva „Arama R" S.R.L. și „Elio Design" S.R.L. cu privire la compensarea prejudiciului,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 3 iunie 2025, prin care s-a admis parțial cererile privind ridicarea excepției de tardivitate înaintate în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de „Ergolemn" S.R.L. împotriva „Arama R" S.R.L. și „Elio Design" S.R.L. cu privire la compensarea prejudiciului,

A C O N S T A T A T:

Poziția instanței de fond:

La 2 septembrie 2021, „Ergolemn" S.R.L. s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva „Arama R" S.R.L. și „Elio Design" S.R.L. cu privire la compensarea prejudiciului cauzat prin utilizarea neautorizată a mărcii.

Ulterior, la 31 martie 2023, reprezentantul „Ergolemn" S.R.L. a depus cerere privind micșorarea cuantumului pretențiilor solicitând încasarea în mod solidar, din contul pârâților a sumei de 3 185 000 cu titlu de despăgubire pentru utilizarea neautorizată a mărcii.

La 26 ianuarie 2022, administratorul „Arama R" S.R.L., Aramă Igor a depus instanței de judecată cerere privind ridicarea excepției de tardivitate în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de „Ergolemn" S.R.L. către „Arama R" S.R.L. și „Elio Design" S.R.L. cu privire la compensarea prejudiciului cauzat prin utilizarea neautorizată a mărcii.

Ulterior și avocatul Radu Jigău în interesele S.R.L. „Elio Design" a înaintat instanței cerere privind ridicare a excepției de tardivitate în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de „Ergolemn" S.R.L. împotriva „Arama R" S.R.L. și „Elio

Design” S.R.L. cu privire la compensarea prejudiciului cauzat prin utilizarea neautorizată a mărcii, prin care a solicitat respingerea parțială a acțiunii înaintate de „Ergolemn” S.R.L. pentru perioada 2013 - 3 septembrie 2018, ca fiind tardivă.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 3 iunie 2025, s-a admis parțial cererile privind ridicarea excepției de tardivitate înaintate de reprezentantul pârâtei „Elio Design” S.R.L. – avocat Jigău Radu și cererea reprezentantului pârâtei „Arama R” S.R.L. – Aramă Igor pe marginea acțiunii depuse „Ergolemn” S.R.L. către „Arama R” S.R.L. și „Elio Design” S.R.L. cu privire la compensarea prejudiciului cauzat prin utilizarea neautorizată a mărcii.

S-a respins cererea de chemare în judecată depusă de „Ergolemn” S.R.L. împotriva „Arama R” S.R.L. și „Elio Design” S.R.L. cu privire la compensarea prejudiciului cauzat prin utilizarea neautorizată a mărcii pentru perioada 2013 - 02.09.2018, ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

S-a reținut spre examinare cererea de chemare în judecată depusă de „Ergolemn” S.R.L. către „Arama R” S.R.L. și „Elio Design” S.R.L. cu privire la compensarea prejudiciului cauzat prin utilizarea neautorizată a mărcii începând cu data de 03 septembrie 2018.

Pentru a dispune astfel, instanța de fond a constatat că dreptul la acțiunea privind repararea prejudiciului cauzat prin utilizarea neautorizată a mărcilor a început să curgă din momentul în care „Ergolemn” S.R.L. a aflat despre încălcarea dreptului său la folosirea mărcii.

La fel, instanța a apreciat că termenul de prescripție aplicabil cererii de reparare a prejudiciului începe să curgă de la data introducerii în instanță a acțiunii în constatarea nulității contractului de cesiune, aceasta reprezentând momentul nașterii dreptului material la acțiune, în sensul dispozițiilor legale susmenționate.

Totodată a reținut instanța de judecată că, anume data de 03.02.2015 are semnificația unui reper juridic cert și verificabil, care marchează începerea curgerii termenului de prescripție pentru exercitarea oricărei acțiuni având legătură cu prejudiciul derivat din folosirea mărcii fără consimțământul titularului.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, avocații Colenco Aureliu și Calaida Denis în interesele S.R.L. „Ergolemn”, au depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 3 iunie 2025, solicitând admiterea recursului și casarea încheierii, cu pronunțarea unei decizii prin care să fie respinse cererile privind ridicarea excepției de tardivitate înaintate de S.R.L. „Elio Design” și S.R.L. „Arama R” pe marginea acțiunii intentate la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. „Ergolemn” împotriva S.R.L. „Arama R” și S.R.L. „Elio Design” cu privire la compensarea prejudiciului cauzat prin utilizarea neautorizată a mărcii.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, reprezentanții S.R.L. „Ergolemn”, au menționat că prima instanță nu a dat nicio apreciere argumentelor recurentului/ reclamantului, potrivit cărora

„dreptul la acțiune” a apărut odată cu pronunțarea deciziei Curții Supreme de Justiție nr. 2rac-247/18 din 14.11.2018, prin care s-a constatat definitiv și irevocabil nulitatea absolută a contractului de cesiune a mărcii, încheiat între intimați/pârâți la data de 22.01.2013.

La fel, a menționat că până la pronunțarea deciziei respective, recurentul/reclamantul nu deținea încă un temei pentru a intenta o acțiune civilă pentru repararea prejudiciului cauzat prin utilizarea neautorizată a mărcii, or, existența temeiului acțiunii, manifestat prin faptul utilizării neautorizate a mărcii, era condiționată de soluția instanțelor judecătorești în cadrul litigiului privind nulitatea contractului de cesiune.

A invocat că, atât timp cât contractul de cesiune a mărcii a produs efecte, fiind înregistrat la AGEPI (începând cu 22.01.2013, data încheierii contractului, și până la 14.11.2018, data constatării nulității sale), reclamantul nu a dispus de „dreptul la acțiune” pentru pretinderea reparării prejudiciului cauzat prin utilizarea neautorizată a mărcii, în virtutea opozabilității contractului respectiv. Altfel spus, în intervalul de timp 22.01.2013 - 14.11.2018, reclamantul nu putea invoca utilizarea neautorizată a mărcii de către intimați/pârâți, deoarece ultimii dețineau la acel moment un titlu prezumat valabil care le permitea utilizarea mărcii comerciale.

Totodată, a relevat că, doar urmare a pronunțării deciziei Curții Supreme de Justiție nr. 2rac-247/18 din 14.11.2018, prin care s-a constatat nulitatea absolută a contractului de cesiune a mărcii încheiat între intimați/pârâți, a apărut temeiul acțiunii privind repararea prejudiciului cauzat prin utilizarea mărcii, recurentul/reclamantul fiind îndreptățit de a invoca că, începând cu anul 2013, intimații/pârâții au utilizat marca neautorizat, bazându-se pe un act judecătoresc irevocabil. Or, decizia Curții Supreme de Justiție a produs efecte retroactive asupra situației dintre părți, în virtutea art. 219 alin. (1) din Codul civil, în redacția veche, potrivit căruia: „Actul juridic nul încetează cu efect retroactiv din momentul încheierii”.

A mai invocat că, „dreptul la acțiune” în vederea încasării despăgubirilor pentru utilizarea neautorizată a mărcii în perioada începând cu 2013 s-a născut pe data de 14.11.2018, odată cu pronunțarea deciziei Curții Supreme de Justiție nr. 2rac-247/18, prin care s-a constatat nulitatea absolută a contractului de cesiune a mărcii, încheiat de către intimați/pârâți. Așadar, cererea de chemare în judecată a fost înaintată cu respectarea termenului de prescripție de 3 ani.

A remarcat că, decizia Curții Supreme de Justiție nr. 2rac-247/18 din 14.11.2018, produce inclusiv și efecte retroactive, în virtutea art. 219 alin. (1) din Codul civil, în redacția veche, potrivit căruia: „Actul juridic nul încetează cu efect retroactiv din momentul încheierii”. Deci, urmare a pronunțării deciziei respective, recurentul/reclamantul a obținut, concomitent: 1) un drept pentru viitor, materializat prin interzicerea utilizării mărcii de către terți și pretinderea despăgubirii în cazul admiterii pe viitor a utilizării neautorizate a mărcii; 2) un drept cu aplicabilitate retroactivă, și anume dreptul de a pretinde de la intimați/pârâți încasarea despăgubirilor pentru utilizarea neautorizată a mărcii începând cu anul 2013 (utilizarea bazată pe un act juridic lovit de nulitate absolută); iv) termenul de prescripție a început a curge din 14.11.2018, când a fost pronunțată decizia Curții Supreme de Justiție nr. 2rac-247/18 din 14.11.2018, ceea ce

denotă că cererea de chemare în judecată a fost înaintată cu respectarea termenului de prescripție de 3 ani.

Termenul de declarare a recursului:

În conformitate cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ al Curții de Apel Centru reține că încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 3 iunie 2025, prin care s-au admis parțial cererile privind ridicarea excepției de tardivitate înaintate de reprezentantul pârâtei „Elio Design" S.R.L. – avocat Jigău Radu și reprezentantului pârâtei „Arama R" S.R.L. – Aramă Igor și s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de „Ergolemn" S.R.L. împotriva „Arama R" S.R.L. și „Elio Design" S.R.L. cu privire la compensarea prejudiciului cauzat prin utilizarea neautorizată a mărcii pentru perioada 2013 - 02.09.2018, ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție, a fost comunicată recurentului la 3 iunie 2025.

Astfel, Colegiul conchide că, recursul declarat de către reprezentanții S.R.L. „Ergolemn" avocatul Colenco Aureliu și avocatul Calaida Denis la 18 iunie 2025 a fost depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de recurent și a materialelor din dosar, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că, recursul urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din considerentele ce succed.

Conform art. 424 alin. (l) Cod de procedură civilă, curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

În condiţiile art. 426 alin. (2) şi (3) din Codul de procedura civilă, recursul se depune la instanţa a cărei încheiere se atacă. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.

Din materialele cauzei s-a constatat că prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2013, cererea de chemare în judecată depusă de „Ergolemn" S.R.L. a fost admisă, fiind recunoscută notorietatea mărcii E Ergolemn din 01.01.2005, titular fiind „Ergolemn" S.R.L.

Totodată prin Decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiției din 23 octombrie 2013, recursul declarat de Î.I. „Service Aramă" a fost respins, cu menținerea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2013, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către S.R.L. „Ergolemn" împotriva Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală, Î.I. „Service-

Aramă” cu privire la recunoașterea proprietății mărcii şi acțiunea reconvențională a lui Î.I. „Service-Aramă” împotriva SRL „Ergolemn” privind stabilirea folosirii de către SRL „Ergolemn” cu rea-credinţă a mărcii 16826 din 09.03.2006, stabilirea încălcării de către SRL „Ergolemn” a dreptului exclusiv a lui Î.I. „Service-Aramă” la folosirea mărcii 14501 şi recunoașterea notorietății mărcii E (nr. de înregistrare 14501). (f.d.44-49, Vol.I).

Colegiul reține că, datele ce vizează marca notorie „E Ergolemn” au fost introduse în Registrul Mărcilor Notorii cu numărul 23, baza de date „Mărci naționale” și publicate în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială nr. 11/2013.

La fel a constat că, prin Decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiției din 30 octombrie 2013, a fost admis recursul declarat de către avocatul Guzun Cristina, reprezentantul „Ergolemn” S.R.L., fiind casată hotărârea Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2012, cu emiterea unei noi hotărâri, după cum urmează: S-a admis cererea de chemare în judecată intentată de SRL „Ergolemn” împotriva ÎI „Service Aramă”, intervenient accesoriu Agenţia de Stat pentru Proprietatea Intelectuală privind anularea mărcii. Se declară nulă marca „E” înregistrată de către Agenţia de Stat pentru Proprietatea Intelectuală conform certificatului de înregistrare a mărcii nr.14501 după titularul „Service-Aramă” întreprindere individuală, MD. S-a obligat Agenţia de Stat pentru Proprietatea Intelectuală să anuleze decizia de înregistrare a mărcii „E” după titularul „Service-Aramă” întreprindere individuală, MD.

La ***03.02.2015***, reprezentantul reclamantei „Ergolemn” S.R.L. a înaintat în instanța de judecată cerere de chemare în judecată împotriva „Elio Design” S.R.L. și ”Arama R” S.R.L. cu privire la declararea nulității contractului de cesiune parțială a dreptului asupra mărcii și radierea înscrisurilor din Registrul național al Mărcii deținut de AGEPI.

Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 29.09.2017 cererea depusă de „Ergolemn” S.R.L. împotriva „Elio Design” S.R.L. și ”Arama R” S.R.L. cu privire la declararea nulității contractului de cesiune parțială a dreptului asupra mărcii și radierea înscrisurilor din Registrul național al Mărcii deținut de AGEPI a fost admisă și ulterior menținută prin Decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiției din 14.11.2018. (f.d.50-64, Vol.I).

Astfel, prin acțiunea înaintată la 2 septembrie 2021, ulterior concretizată prin micșorarea cuantumul pretențiilor, reclamanta „Ergolemn” S.R.L. a solicitat constatarea utilizării neautorizate de către pârâții „Elio Design” S.R.L. și ”Arama R” S.R.L. a semnului „E” și a încălcării de către pârâți a drepturilor exclusive ale reclamantului, în calitatea sa de titular al mărcii notorii „E Ergolemn”, încetarea utilizării de către pârâți a semnului „E” în activitatea lor economică, în temeiul art. 9 alin. (1) din Legea nr. 38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor, încasarea în mod solidar din contul pârâților „Elio Design” S.R.L. și ”Arama R” S.R.L. în beneficiul reclamantei a sumei de 3 185 000 lei, cu titlu de despăgubire pentru utilizarea neautorizată a mărcii pentru perioadă 2013-2020.

Instanța de recurs reliefă că, potrivit art. 61 alin. (1)-(3) din Legea nr. 38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor, orice persoană fizică sau juridică, alte entități interesate care au pretenţii faţă de utilizarea unei mărci înregistrate ori solicitate spre înregistrare sînt în drept să iniţieze acţiune în instanţa judecătorească pentru a-şi apăra drepturile şi interesele legitime. Sînt în drept să iniţieze acţiune privind încălcarea unui

drept exclusiv ori a unui interes legitim care decurge din dreptul exclusiv următoarele persoane: a) titularul mărcii; b) orice persoană autorizată să utilizeze marca înregistrată, în special licenţiaţii în condiţiile art.27 alin.(6); c) alte persoane fizice sau juridice care reprezintă titularul de drepturi. *Persoana ale cărei drepturi sînt încălcate poate să ceară instanţei judecătoreşti apărarea drepturilor în termenul de prescripţie extinctivă, stabilit conform legii, şi care nu va fi mai mic de **3 ani***.

Așadar, în conformitate cu art. 391 alin. (1) Cod civil, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

Art. 395 alin. (1) Cod civil stabilește că, termenul de prescripţie extinctivă începe să curgă de la data naşterii dreptului la acţiune. Dreptul la acţiune se naşte la data cînd persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Totodată, potrivit art. 186[1] Cod de procedură civilă, cererile depuse în instanţa de judecată peste termenul de prescripție extinctivă, a căror tardivitate a fost invocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare de partea în proces, persoana în a cărei favoare a curs prescripţia, de creditorul persoanei sau de către oricare altă persoană care are interes legitim, se examinează în fond doar după examinarea de către instanţa de judecată a excepţiei de tardivitate. Dacă reclamantul a solicitat repunerea în termenul de prescripţie sau solicită repunerea odată cu ridicarea excepţiei, instanţa de judecată examinează excepţia de tardivitate concomitent cu cererea de repunere în termen.

Conform alin. (2) a aceluiași articol, excepţia de tardivitate şi, după caz, repunerea în termen se soluţionează în şedinţă de judecată, convocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare. Lipsa participanţilor citaţi legal nu împiedică examinarea cererilor.

Alin. (3) stabilește că, dacă nu se dispune repunerea în termen şi/sau se admite excepţia de tardivitate, instanţa de judecată respinge acţiunea ca fiind tardivă printr-o încheiere motivată care poate fi atacată cu recurs.

În acord cu alin. (4) a articolului indicat, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii adoptate conform alin. (3), este în drept: a) să respingă recursul şi să menţină încheierea; b) să admită recursul şi să caseze integral încheierea, restituind cauza spre rejudecare.

Termenul de prescripție înseamnă dreptul la acţiune, posibilitatea reclamantului de a sesiza instanța de judecată într-un caz concret pentru apărarea unui drept subiectiv încălcat sau contestat.

Analizând prevederile legale, Colegiul civil menționează că, în situația din speță, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă din momentul în care „Ergolemn” S.R.L. a aflat despre încălcarea dreptului său la folosirea mărcii.

Aici, Instanța de recurs reține că, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2013, menţinută prin decizia Curții Supreme de Justiţie din ***23 octombrie 2013***, s-a recunoscut notorietatea mărcii „E Ergolemn” începînd cu 1 ianuarie 2005, titular S.R.L. „Ergolemn”.

Ulterior, la 10 martie 2011, S.R.L. „Ergolemn” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Î.I. „Service Aramă”, intervenient accesoriu Agenţia de Stat pentru Proprietatea Intelectuală privind anularea mărcii.

Prin decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit a Curții Supreme de Justiție din 30 octombrie 2013, s-a declarat nulă marca „E” înregistrată de către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală conform certificatului de înregistrare a mărcii nr.14501 după titularul „Service-Aramă" întreprindere individuală, MD. S-a obligat Agenţia de Stat pentru Proprietatea Intelectuală să anuleze decizia de înregistrare a mărcii „„E” după titularul „Service-Aramă” întreprindere individuală, MD.

La 3 februarie 2015, S.R.L. „Ergolemn” s-a adresat cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată împotriva S.R.L. „Elio Design” și S.R.L. „Arama R”, solicitând declararea nulă a contractului de cesiune parţială a mărcii nr. 14501 A, semnat între ÎI „Service Arama” şi SRL „Elio Design”, radierea din Registrul Naţional al Mărcilor deţinut de AGEPI a mărcii nr. 14501 A, titular SRL „Elio Design” şi radierea înscrisurilor făcute în baza contractului de cesiune parţială din 22 ianuarie 2013 încheiat între ÎI „Service Arama” şi SRL „Elio Design” din Registrul Naţional al Mărcilor deţinute de AGEPI.

Prin hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani), din 29 septembrie 2017, a fost admisă parţial cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Ergolemn”, constatată nulitatea absolută a contractului de cesiune parţială a mărcii nr. 14501 semnat la 22 ianuarie 2013 între SRL „Ergolemn” şi ÎI „Service Arama”. În rest acţiunea a fost respinsă ca fiind depusă faţă de pârâtul necorespunzător.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2018, au fost admise apelurile declarate de Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design” și de către Societatea cu Răspundere Limitată „Arama R”, s-a casat hotărârea din 29 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) în partea admiterii acțiunii și în această parte s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care s-a respins ca nefondată pretenția privind declararea nulității contractului de cesiune parțială a dreptului asupra mărcii nr. 14501 semnat între SRL „Ergolemn” și ÎI „Service Arama”. S-a încasat din contul SRL „Ergolemn” în beneficiul Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design” suma de 250 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată. S-a încasat din contul SRL „Ergolemn” în beneficiul Societatea cu Răspundere Limitată „Arama R” suma de 250 lei cu titlu de cheltuieli de judecată. În rest, hotărârea instanței de fond s-a menținut. S-a anulat măsurile de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra mărcii 14501A.

Prin decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 30 octombrie 2013, s-a casat decizia din 25 ianuarie 2018 a Curţii de Apel Chişinău şi se menţine hotărârea din 29 septembrie 2017 a Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani), în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn” împotriva Societăţii cu Răspundere Limitată „Elio Design” şi Societăţii cu Răspundere Limitată „Arama R”, cu privire la declararea nulităţii contractului de cesiune parţială a dreptului asupra mărcii şi radierea înscrisurilor din Registrul Naţional al Mărcilor deţinut de AGEPI.

Astfel, Colegiul civil reține că începerea curgerii termenului de prescripție pentru înaintarea pretenției privind încasarea prejudiciului cauzat prin utilizarea neautorizată a mărcii este data adresării S.R.L. „Ergolemn” în instanța de judecată împotriva „Elio Design” S.R.L. și „Arama R” S.R.L. privind nulitatea contractului de cesiune - 3 februarie 2015, or această cerere marchează oficial momentul aflării despre încălcarea dreptului său la folosirea mărcii.

Acestea fiind constatate, Colegiul civil conchide că, prima instanță corect a stabilit că prin depunerea acțiunii privind nulitatea contractului de cesiune, reclamantul își manifestă oficial și fără echivoc convingerea că dreptul său a fost încălcat. Astfel, aceasta devine o dovadă obiectivă a faptului că el știa sau trebuia să știe despre prejudiciu și despre identitatea presupusului autor.

Colegiul civil, în acord cu poziția primei instanțe, respinge ca neîntemeiată poziția recurentului cu privire la faptul că „dreptul la acțiune” în vederea încasării despăgubirilor pentru utilizarea neautorizată a mărcii în perioada începând cu 2013 s-a născut pe data de 14.11.2018, odată cu pronunțarea deciziei Curții Supreme de Justiție nr. 2rac-247/18, prin care s-a constatat nulitatea absolută a contractului de cesiune a mărcii, încheiat de către intimați/pârâți. Deci, cererea de chemare în judecată a fost înaintată cu respectarea termenului de prescripție de 3 ani.

Așadar instanța de recurs respinge ca neîntemeiată referirea în acest sens a reclamantei/recurentei S.R.L. „Ergolemn” cu privire la acest aspect, or fiind recunoscută notorietatea mărcii „E Ergolemn” din 1 ianuarie 2005, titular fiind S.R.L. „Ergolemn” și acționând în instanță la *3 februarie 2015* pe S.R.L. „Elio Design” și S.R.L. „Arama R”, cu privire la declararea nulă a contractului de cesiune parţială a mărcii nr. 14501 A, semnat între ÎI „Service Arama” şi SRL „Elio Design”, radierea din Registrul Naţional al Mărcilor deţinut de AGEPI a mărcii nr. 14501 A, titular SRL „Elio Design” şi radierea înscrisurilor făcute în baza contractului de cesiune parţială din 22 ianuarie 2013 încheiat între ÎI „Service Arama” şi SRL „Elio Design” din Registrul Naţional al Mărcilor deţinute de AGEPI, se atestă cert că S.R.L. „Ergolemn” a cunoscut despre încălcarea dreptului său prin utilizarea neautorizată a mărcii încă la 3 februarie 2015.

În această ordine de idei, Colegiul civil, luând în considerație constatările menționate supra, conchide că, S.R.L. „Ergolemn” adresându-se în instanță cu cererea de chemare în judecată pendinte la 2 septembrie 2021, nu poate pretinde încasarea prejudiciului pentru perioada 2013 -2 septembrie 2018, or în această parte pretențiile sunt prescrise.

În același timp, Colegiul reține că Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în jurisprudența sa a stabilit cu valoare de principiu că respectarea termenului de prescripție este o condiție ce generează stabilitatea raporturilor juridice, or, acestea devenite irevocabile în pofida expirării termenului de prescripție garantează titularului dreptului siguranța și securitatea raportului în care este parte, iar orice deviere de la acest principiu, în absența unor temeiuri relevante, constituie o ingerință față de valorile protejate de CEDO (art.6) și implicit incompatibilă cu principiul securității raporturilor juridice (Hotîrărea CEDO din 18.03.2008 emisă în cauza Dacia versus Moldova, Hotărîrea CEDO

din 16.07.2009 emisă în cauza Baroul Partener-A versus Moldova, Hotărîrea CEDO din 25.11.2009 emisă în cauza IPTEH și alții contra Moldovei).

Cu referință la termenele de prescripție, Curtea a notat că înaintarea unei acţiuni în pofida expirării termenului general de prescripţie sunt contrare articolului 6 al Convenţiei, deoarece ele permit instanţelor judecătoreşti să continue examinarea unei cauzei, circumstanță apreciată drept contrară art.6 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, Curtea considerînd că la îndeplinirea acţiunilor procedurale, respectarea cerinţelor cu privire la admisibilitate constituie un aspect important al dreptului la un proces echitabil, iar rolul jucat de termenele de prescripţie este de o importanţă majoră atunci când este interpretat în lumina Preambulului Convenţiei, care, în partea sa relevantă, declară preeminenţa dreptului, o parte a moştenirii comune a Statelor Contractante (Brumărescu v. Romania, [GC], nr.28342/95, §61, ECHR 1999-VII şi Roşca v. Moldova, nr.6267/02, §24, 22 martie 2005).

Astfel, din considerentele menţionate şi avînd în vedere faptul că, excepția de tardivitate a fost invocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, instanța de fond corect a conchis necesitatea admiterii cererilor privind ridicarea excepției de tardivitate și ca consecință respingerea cererii de chemare în judecată depusă de „Ergolemn” S.R.L. împotriva „Arama R” S.R.L. și „Elio Design” S.R.L. cu privire la compensarea prejudiciului cauzat prin utilizarea neautorizată a mărcii pentru perioada 2013 - 02.09.2018, ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Totodată, instanța de recurs reliefă că, cererea de chemare în judecată depusă de „Ergolemn” S.R.L. către „Arama R” S.R.L. și „Elio Design” S.R.L. cu privire la compensarea prejudiciului cauzat prin utilizarea neautorizată a mărcii începând cu data de 03 septembrie 2018, urmează a fi examinată în continuare de către Judecătoria Chișinău, sediul Centru de către același complet de judecată pentru a se expune asupra cererii de chemare în jduecată.

Colegiul subliniază că, abordarea recurentului, în speță, evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de judecată, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune admiterea recursului.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de reprezentanții S.R.L. „Ergolemn”, avocații Colenco Aureliu și Calaida Denis.

În baza celor expuse, în conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, Comercial și de Contencios administrativ al Curții de Apel Centru-
,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de reprezentanții S.R.L. „Ergolemn”, avocații Colenco Aureliu și Calaida Denis.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 3 iunie 2025, prin care s-a admit parțial cererile privind ridicarea excepției de tardivitate înaintate de reprezentanții pârâților „Elio Design” S.R.L., „Arama R” S.R.L. pe marginea acțiunii depuse „Ergolemn” S.R.L. către „Arama R” S.R.L. și „Elio Design” S.R.L. cu privire la compensarea prejudiciului cauzat prin utilizarea neautorizată a mărcii și s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de „Ergolemn” S.R.L. împotriva „Arama R” S.R.L. și „Elio Design” S.R.L. cu privire la compensarea prejudiciului cauzat prin utilizarea neautorizată a mărcii pentru perioada 2013 - 02.09.2018, ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Se remite dosarul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru în același complet de judecată pentru a examina cererea de chemare în judecată depusă de „Ergolemn” S.R.L. către „Arama R” S.R.L. și „Elio Design” S.R.L. cu privire la compensarea prejudiciului cauzat prin utilizarea neautorizată a mărcii începând cu data de 03 septembrie 2018.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului Ana Panov

Judecătorii Elena Bolocan

Svetlana Vîșcu